

RELACIÓ ENTRE CADUCITAT I PRESCRIPCIÓ **(art. 25.1, lletra b, Llei 39/2015)**

Autor: Antoni Milian i Massana. Codi ORCID: 0000-0002-1750-3398

Lloc de creació: Universitat Autònoma de Barcelona

Data de creació: maig de 2020

Assignatura: dret administratiu II

SEGON CURS

L'article 25.1, lletra b, de la Llei 39/2015 es remet a l'article 95 d'aquesta mateixa llei, i, per tant, en produir-se la caducitat, tenen lloc els efectes previstos en l'apartat 3 de l'article 95. Recordem que aquest apartat 3 disposa el següent en el seu primer paràgraf: "La caducidad no producirá por sí sola la prescripción de las acciones del particular o de la Administración, pero los procedimientos caducados no interrumpirán el plazo de prescripción." Els dos exemples que segueixen serveixen per entendre el significat de la primera frase: "La caducidad no producirá por sí sola la prescripción"

EXEMPLE 1:

Suposem la comissió d'una infracció lleu.

Suposem que, d'acord amb la norma que regula el procediment sancionador aplicable per a perseguir la conducta infractora comesa en aquest exemple, el termini màxim per a resoldre el procediment sancionador i notificar la resolució per la qual s'imposa la sanció és de sis mesos.¹

---

¹ Tot i que la Llei 39/2015 regula de manera molt completa el procediment administratiu sancionador, resulta que no estableix cap termini màxim per a la seva resolució i notificació. Per consegüent, caldrà aplicar el termini general de tres mesos

Suposem que la llei que ha establert la conducta infractora lleu no en fixa el termini de prescripció. En aquest cas, cal aplicar allò previst en l'article 30.1 de la Llei 40/2015, i, per consegüent, el termini de prescripció serà de sis mesos.

Imaginem que l'administració adopta l'acord d'iniciació del procediment sancionador al cap d'un mes i quinze dies des que es va cometre la infracció lleu. A partir d'aquest moment començaran a transcórrer els sis mesos que té l'administració per a resoldre i notificar (regla que ja coneixem de l'article 21.3, lletra a).

Imaginem que cinc dies més tard el presumpte infractor rep la notificació de l'acord d'iniciació del procediment. A partir d'aquest moment s'interromprà el termini de prescripció (regla continguda en l'article 30.2, paràgraf segon de la Llei 40/2015). Per tant, la infracció haurà estat prescrivint durant un mes i vint dies.

Què succeeix, en aquest exemple, si resulta que l'administració no resol i no notifica la sanció dins del termini màxim de sis mesos que té per a fer-ho? Doncs que, transcorregut aquest termini, el procediment haurà caducat (art. 25.1, lletra b, de la Llei 39/2015).

Ara bé, haurà prescrit la infracció?

Com que el còmput dels sis mesos per a resoldre i notificar va començar amb la data de l'acord d'iniciació (adoptat un mes i quinze dies després de la comissió de la infracció), la caducitat s'haurà produït set mesos i quinze dies després de la comissió de la infracció.

Si ara apliquem la regla de l'article 95.3, primer paràgraf *in fine*, resultarà que, si bé al cap de un mes i vint dies de produir-se la infracció s'havia interromput la prescripció, com que "los procedimientos caducados no interrumpirán el plazo de prescripción", ens trobem amb el fet que, una vegada caducat el procediment, hem d'entendre que la prescripció no s'ha interromput i que, per tant, durant tot aquest temps la infracció ha anat prescrivint. I quan temps ha transcorregut des de la comissió de la infracció fins al moment de produir-se la caducitat? Un mes i quinze dies (període de temps transcorregut fins que

---

(at. 21.3) als procediments administratius sancionadors, llevat dels casos en què la norma reguladora d'un procediment administratiu sancionador concret estableixi un altre termini. En els exemples 1 i 2 faig la suposició que la norma reguladora del procediment administratiu sancionador que s'hi aplica fixa un termini màxim de sis mesos per a resoldre i notificar.

s'adopta l'acord d'iniciació) + els sis mesos que tenia per a resoldre i notificar. És a dir, han transcorregut set mesos i quinze dies. Com que durant tot aquest temps ha anat prescrivint la infracció, perquè en haver caducat el procediment queda sense efectes la interrupció de la prescripció, ens trobem que la infracció ha estat prescrivint durant set mesos i quinze dies. En la mesura que la infracció comesa era lleu i que prescriu als sis mesos, resulta que, en haver caducat el procediment i haver transcorregut més de sis mesos (set mesos i quinze dies) sense que s'interrompés la prescripció, la infracció ja ha prescrit. Per tant, l'administració ja no podrà tornar a iniciar el procediment sancionador (perquè la infracció ha prescrit).

En aquest primer exemple la caducitat ha produït la prescripció.

EXEMPLE 2:

Suposem la comissió d'una infracció greu.

Suposem que, d'acord amb la norma que regula el procediment sancionador aplicable per a perseguir la conducta infractora comesa en aquest exemple, el termini màxim per a resoldre el procediment sancionador i notificar la resolució per la qual s'imposa la sanció és de sis mesos.

Suposem que la llei que ha establert la conducta infractora greu no en fixa el termini de prescripció. En aquest cas, cal aplicar allò previst en l'article 30.1 de la Llei 40/2015, i, per consegüent, el termini de prescripció serà de dos anys.

Imaginem que l'administració adopta l'acord d'iniciació del procediment sancionador al cap de tres mesos i quinze dies des que es va cometre la infracció greu. A partir d'aquest moment començaran a transcórrer els sis mesos que té l'administració per a resoldre i notificar (regla que ja coneixem de l'article 21.3, lletra a).

Imaginem que cinc dies més tard el presumpte infractor rep la notificació de l'acord d'iniciació del procediment. A partir d'aquest moment s'interromprà el termini de prescripció (regla continguda en l'article 30.2, paràgraf segon de la Llei 40/2015). Per tant, la infracció haurà estat prescrivint tres mesos i vint dies.

Què succeeix, en aquest exemple, si resulta que l'administració no resol i no notifica la sanció dins del termini màxim de sis mesos que té per a fer-ho? Doncs que, transcorregut aquest termini, el procediment haurà caducat (art. 25.1, lletra b, de la Llei 39/2015).

Ara bé, haurà prescrit la infracció?

Com que el còmput dels sis mesos per a resoldre i notificar va començar amb la data de l'acord d'iniciació (adoptat tres mesos i quinze dies després de la comissió de la infracció), la caducitat s'haurà produït nou mesos i quinze dies després de la comissió de la infracció.

Si ara apliquem la regla de l'article 95.3, primer paràgraf *in fine*, resultarà que, si bé al cap de tres mesos i vint dies de produir-se la infracció s'havia interromput la prescripció, com que "los procedimientos caducados no interrumpirán el plazo de prescripción", ens trobem amb el fet que, una vegada caducat el procediment, hem d'entendre que la prescripció no s'ha interromput i que, per tant, durant tot aquest temps la infracció ha anat prescrivint. I quan temps ha transcorregut des de la comissió de la infracció fins al moment de produir-se la caducitat? Tres mesos i quinze dies (període de temps transcorregut fins que s'adopta l'acord d'iniciació) + els sis mesos que tenia per a resoldre i notificar. És a dir, han transcorregut nou mesos i quinze dies. Com que durant tot aquest temps ha anat prescrivint la infracció, perquè en haver caducat el procediment queda sense efectes la interrupció de la prescripció, ens trobem que la infracció, en el moment de produir-se la caducitat, ha estat prescrivint durant nou mesos i quinze dies. En la mesura que la infracció comesa era greu i que prescriu als dos anys, resulta que, en haver caducat el procediment i haver transcorregut nou mesos i quinze dies sense interrupció de la prescripció, la infracció encara no ha prescrit. Per tant l'administració, si vol, encara pot, abans no acabin de transcórrer els dos anys, tornar a iniciar un nou procediment sancionador (perquè la infracció encara no ha prescrit). I si decideix iniciar-ne un de nou, abans no hagin transcorregut els dos anys, hi serà d'aplicació allò establert en l'article 95.3, paràgraf segon, i la prescripció tornarà a interrompre's quan el presumpte infractor tingui coneixement de l'inici del nou procediment sancionador.

En aquest segon exemple la caducitat no ha produït la prescripció.

Fixem-nos com en un exemple i en l'altre el resultat és diferent. Per això, i ara ho entendreu, la part primera del paràgraf primer de l'article 95.3 de la Llei 39/2015 disposa que "La caducidad no producirá por sí sola la prescripción". Pot produir-la o no, segons els còmputos de terminis que corresponguin en cada cas.